

Profesie, profesionism, pantomimă

Profesie, fiindcă indeletnicirile artistice ale celor prezenți la Piriul Rece între 9 și 12 octombrie 1988 sînt baletul, pictura, regia, actoria, minuirea păpușilor, critica și, bineînțeles, ...pantomima.

Profesionism, fiindcă participarea în concurs a unor artiști neprofesioniști a dat naștere unei îndelungi și pe alocuri amuzante controverse privind statutul amatorilor și dreptul lor de a rivaliza cu cei „de meserie”.

Pantomimă, fiindcă sub acest generic s-a desfășurat gala, ca pentru a demonstra cit de multe cuvinte se pot isca în afara scenei, pe marginea unor reprezentații a căror regulă de bază este tocmai lipsa cuvintului.

Așadar, Gala Recitalurilor de Pantomimă de la Piriul Rece a reușit citeva originale performanțe. În primul rînd, întîlnirea profesioniștilor din variate domenii artistice, reușiți în dialogul despre o artă a interferențelor. În al doilea rînd, confirmarea faptului că pasionații pantomimei nu pregetă să-și împărtășească patima, urmărind permanentizarea și continuitatea domeniului în circuitul cultural românesc. (Existența taberei de pantomimă de la Sibiu, a grupului de tineri din Botoșani, condus de Dan Puric, a tinerilor de la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică conduși de Mihai Mălăinare este, în sine, revelatoare.) În sfîrșit, punînd problema condiției amatorului, ca și pe cea a condiției profesionistului, gala a oferit prilejul unor parțiale clarificări, din felurile unghiuri de vedere. Însemnătatea competiției s-a cristalizat ca urmare nu atît în calitatea reprezentațiilor, cît în comentarea lor de către asistența mai mult sau mai puțin avizată.

Un film realizat la Cluj și intitulat Atelier 7, în care grupul de pantomimi condus de Kovács Ildiko prezenta citeva numere clasice ale genului, a fost un punct de reper necesar pentru recunoașterii rigorilor tradiționale ale pantomimei. Prin raportare la acest film participanții la concurs par (în marea lor majoritate) să fi trădat convenții specifice domeniului. Astfel, recitalurile au adus pe scenă uneori mai mulți interpreți, au folosit benzi vorbite sau benzi muzicale, au sacrificat exclusivitatea modalităților corporale de expresie în favoarea unor inovații care să mărească dramaticitatea anecdotică. Nu cred însă

că aceste modificări de convenție să fi urmărit altceva decît extinderea granițelor între care pantomima devine spectacol. Așa cum nu cred că amatorii din Botoșani ar fi evoluat cu mai multă acuratețe, dinamism și originalitate dacă ar fi fost studenți la Institutul de Teatru. Sau profesioniști. Discuția rămîne însă în aceste privințe deschisă. Sau oțioasă. Splendida demonstrație (teoretică și practică) a profesioniștilor grupului de balet „Contemp” (Adina Cezar, Liliana Tudor, Sergiu Anghel), care a încheiat această gală a gestului mă obligă să recunosc ceea ce unul dintre participanți observa la un moment dat „Atunci cînd nu mai poți vorbi, atunci cînd cuvintele nu-ți mai sînt suficiente, începi să dansezi”. Iar pantomima se dezvăluia și ea ca o artă de dincolo de cuvînt. Să-i oferim așadar, într-un spațiu al tăcerii, după spusele lui Italo Calvino, „dreptul la existență”.

Corina ȘUTEU

**Fotografiile din grupaj :
Sorin LUPȘA**

PALMARESUL GALEI RECITALURILOR DE PANTOMIMĂ

Piriul Rece, 9—12 octombrie 1988

MARELE PREMIU :

Spectacolul Nălcuciri (Teatrul de Păpuși din Sibiu)

PREMII DE INTERPRETARE :

1) Spectacolul Secvențe (Grupul „Facies”, Casa de Cultură a Tineretului din Botoșani)

2) Recitalul Păpușa (Teatrul de Păpuși din Ploiești, interpret: Crențuța Hariton)

3) Ex-aequo, recitalul Ușile (Teatrul de Stat din Sfîntu Gheorghe, interpret: Ionel Mihăilescu), recitalul Fantezie (Teatrul Național din București, interpret: Eugen Cristea)

PREMIUL SPECIAL AL JURULUI

Spectacolul Poveste (I.A.T.C. București)